

8
PATRIÆ SPES,

ipsô SPEI festô

nata, & hucusque prorogata,
relucente auspiciatissimô

NATALI Die

*SERENISSIMI JUVENTUTIS PRINCIPIS ac
DOMINI,*

DOMINI

FRIDERICI AU-
GUSTI, (August II.)
(August III.)

PRINCIPIS REGII,

Dignitatum & Provinciarum **ELECTORATUS**

SAXONIÆ

HÆREDIS DESIDERATISSIMI,

PARENTUM AUGUSTISSIMORUM DELICII,

SUBDITORUM PRÆSIDII,

MUSARUM PALLADII,

PRINCIPIS ac DOMINI SUI BENIGNISSIMI:

ipsis Nonis Octobr. Anni MDCCIII.

inter festivos applausus

uti **SAXONIÆ** in universum omnis,

ita etiam

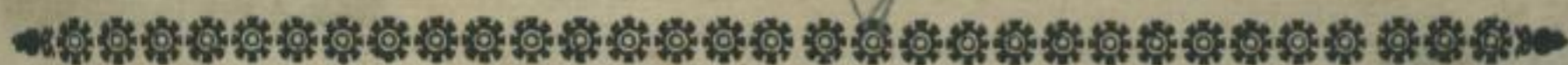
URBIS GYMNASIIQUE GORLICENSIS,

in publicâ Literatorum **PANEGYRI**

exposita, & **DEO** porrò commendata

stylô ac ore,

CAROLI HEINRICI de SEBOTTENDORF.

GORLICII, TYPIS MICHAELIS ET JACOBI ZIPPERI.

PATRIAE SPES

ipso speli festo
nata, & hinc inde progredia,
relincente auspicialissimo
NATALI DIE

SERENISSIMI AVENTURIS PRINCIPIS ac
DOMINI

DOMINI

FRIDERICI AU-

GUSTI

PRINCIPIS REGII

Dignitatum & Provinciarum ELECTORATUS

SAXONIAE

HAEREDIS DESIDERATISSIMI

PARLAMENTUM AUGUSTISSIMORUM DELICII

SUBDITORUM PRASIDI

MUSARUM PALADII

PRINCIPIS ac DOMINI SUI BENIGNISSIMI:

ipso Nois Obor. Anni MDCCIII

inter festivos applausus

in SAXONIAE in universum omnia

ita etiam

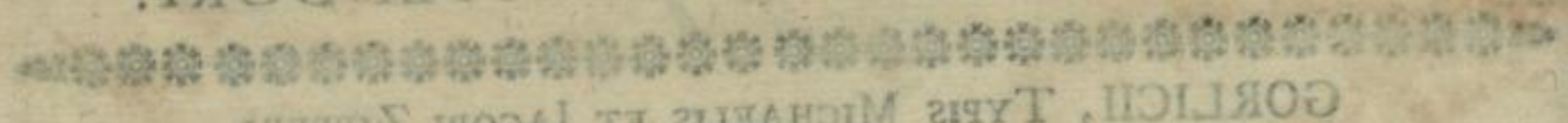
URBIS GYMNASIOVE GORLICIENSIS

in publica Litterarum TABERNACULO

expolita, & DEO potio commendata

stilo ac ore

CAROLI HEINRICI de SEBOTTENDORF

GORLICI, Typis MICHAELIS ET JACOBI ZIPPRII.

Ad
SERENISSIMI ac POTENTISSIMI
POLONIARUM REGIS,
FRIDERICI AU-
GUSTI,

FILIUM HÆREDEM,
JUVENTUTIS PRINCIPEM,
PATRIÆ SPEM,

Omnes atqve singulos
Nova Gloriæ SAXONICÆ

Incrementa atq; Ornamenta,

Imò & Præfidia
sperare jubentem,
humillima & subjectissima.

προσφώνησις.

ROGENIES *summo* **REGUM** *de Stemma-*
te nata,
Sive **PATRIS** *repetam, seu quoque* **MA-**
TRIS AVOS,

Suscipe,

Suscipe, quod tentat tenuis persolvere Musa
Munus, & aspectu non prohibeto Tuo.
Nam, dum TE pariter celebrare Senesque Virique
Nunc properant: quid non leta Juventa paret?
Ipse JUVENTUTIS PRINCEPS, isque unicus audis,
Quem pia SAXONICO Fata dedere solo:
Hinc meritò ante alios confert sua Vota Juventus,
Cui TE Presidium condidit alma TRIAS.
Non equant, humiles, fateor, TUA culmina voces,
Quas contenta Scholis fundere turba solet:
Ast, ubi vota sonant, paribus procedimus ausis,
Non minus est minimis hinc Pietatis opus.
Ad cælum pariter contendit summus & imus,
Cunctaque commendat PRINCIPIS acta DEO.
Ergò quid dubitem? dubio procul acta probabis,
Quæ-mibi-cunque Tui dictitat acer amor.
Lauta alios dare Thura juvet, dare divitis auri
Pondera: cum mea sors fulgida dona neget,
Non spernetur aquæ stillans TIBI gutta dicata,
Et false libo mista farina mole.
Multi ast multa quidem submissâ voce precantur,
Dum Natalis adest, qui TIBI vota citat:
Verùm ego, si felix ut sis, optavero, PRINCEPS,
Omnia, quæ Pietas, dixero, vota tenet,
Sis igitur PIGNUS PACIS, PATRIÆ INCREMENTUM!
Sic AUGUSTUS eris, sic FRIDERICUS eris.

Quod

Qvod assiduis, inter tot strages homi-
num, & inter tot aduersa fata, quo-
rum fama tristior hucusq; aures ani-
mosque infinito metu ac tremore,
circumsedit, votis expetiimus, tan-
dem cœlitus conceditur momentum

auspicato sydere relucens, quô hinc illinc agitata &
concussas variô pavore mentes, iterum compone-
re, & pristinae quietis spe fructuq; refovere licet.

Horror enim antea subibat singulorum animos,
quoties effusum, quô Europa fermè tota versus
omnes cœli cardines madere pergit, sanguinem, &
feros hostes ad cruenta bella consurgentes, imo, quæ
inde tandem secutura fuerint, pericula, obstupe-
scentes atq; trepidi excutiebant. Nunc verò, luctuo-

sâ hâcce rerum facie mutatâ, metum in quietem,
lachrymas in gaudia abire iussit alma immortalis
Numinis clementia. Scilicet reducitur cœlestibus

auspiciis *Natalis Principis*, & unici Hæredis, quô im-
perium *Saxonie* fulcitur, atq; renovatô flore com-
mendatur. Omnes ergo atq; singuli, quos insigni-

bus *Saxonie* antiquitus inserta *Ruta*, velut vitis pal-
mite, obumbrat, maximam ex eô capiunt lætiti-
am. Resonant, qui templa ambiunt parietes, innu-

meris lætitiâ hanc designantibus Eucharisteriis;
Resonant in campis, urbium circumjacentium,
aggeribus impositorum, percussu obsectorum,

montium, multiplicati tormentorum strepitûs;
Cœeunt in pagis rustici, in urbibus globatim cives
confluunt; Aula laquearibus, nec non aulæis, aurô

Tyriôq; murice splendentibus, conclavia distinguit:
& ne aliquid solennibus decedat, ludi, atq; alia
lætitiæ incitamenta, pari solertiâ magnificentiaq;

B

ador-

adornantur. Nec ineptè, aut supra, quàm officium
conditioq; subditorum patitur, tali Principum.
Natales gaudiò excipiuntur. Ecquid enim iis ter-
ris est miserius, quæ aut certò Successore, ob sterile
Principis conjugium, destituuntur: aut imperium,
in mediò, quod dicitur, si imperantem mors abri-
piat, relictum prævidentes, bonum malumq;, pro-
ut alea ceciderit, juxta sperant, metuuntqve? Lex
mortalitatis, cui se submittere nec ipsi Principes,
per impotentiam, detrectant, ipsos semper anxios
& inquietos habet. Norunt, eum quoq; Princi-
pem, cujus vita, omnium longissimè produci vide-
atur, commodatum saltem orbi, non perpetuo
concessum esse. Quare omne eorundem desiderii-
um in hòc expromitur: ut contingant Principi Hæ-
redes, Patris Majorumq; gloriam non vitiis obfu-
scaturi, sed virtutum ubere proventu prolaturi lon-
giùs, & vitam ultra Patris cineres & busta felicif-
simè prorogaturi. Et hæc ipsa Principis, post Pa-
tris obitum, necessitas utilitasqve, DEUM sine du-
bio commovit, ut, Davidi suæ in eundem propen-
sissimæ benignitatis documenta traditurus, hoc
promissum beneficiis præcipuis annumeraret:
*Nunquam tibi Regni, tuòmet de Sanguine prognatus,
hæres deerit.* Sole, clariore lucis radiò, cubilibus
desertis, prodeunte, tota terræ superficies lætatur,
atq; quasi tacitis incedit plausibus: & tepore vernò
resolutâ nive, ac discussâ liquidiozem auram ob-
scurante nebulâ, tota è latibulis, in quibus cum-
sqvalore atq; situ colluctata fuerat, florum fami-
lia, egregiâ colorum varietate picta, prodit. Sed,
quod cælo Sol, his terris cœlitus provisus atqve da-
tus Princeps est; quod vernus tepor plantis, flori-
bus

bus fruticibusque: subditorum turbæ Principis Natalis est. Neque ergò quisquam aut mirabitur, aut indignabitur, hóc ipso die *Saxonum* lætitiã, huc usq; inter crebros gemitus ac fremitus, quos temporis acerbitas & furor hostium extorserat, quasi sepultam, *Principis* Natali excitatam, sedem pristinam repetere. Nam quæ singulis & universis floret spes & expectatio, ea sui odoris fragrantiam, non potest non in omnes pariter diffundere, & fractas ac depressas mentes à langvore ad concessæ voluptatis sensum revocare. Musas ergò, in communi hâc *Saxoniæ* totius ex Natali *Principis* perceptâ delectatione, solas ejulare, & lætitiæ expectes esse, minus addecet. Scilicet, tacere, cum & loqui liceat, & par sit, animi aut perquam negligentis est, aut etiam insulsi. Sunt equidem obscuro loco Musæ positæ, adeò, ut Principum appropinquare throno pluribus ex causis erubescant: ubi tamen votis, precibus, gratulandiqve juri locus est, eadem, quâ ad summa dignitatum culmina evecti, benignissimæ admisionis impetrandæ spe fiduciaqve affatim munitæ sunt. Atque ea res, post alios per multos, meo sanè animo frequentes stimulos subjecit, quibus clanculum pungentibus admonitus *Natalem Principis*, submissâ veneratione, humili verborum apparatu, (neque enim in ætatis isthanc immaturitatem verba grandiora cadunt) recolendam censui. Quare, quod feliciter succedat, *Principe*, quod spero, non improbaturò, in hâc nobilissimâ, quæ vobis, *Auditores spectatissimi*, absolvitur Panegyri, **SPEM PATRIÆ** expendam

Avidissimè desideratam

Beni-

*Benignissime exhibitam
Felicissime servatam.*

At! Quid molior jam *Auditores?* huic enim, quod aggressus sum, conamini non pauca remoram injiciunt obstacula. Obstat, quæ jam mihi defluit, juvenus: obstat cum eadem nunquam non conjuncta animi tenuitas: obstat denique negata rem supra hominis privati sortem positam pro dignitate pertractandi peritia. Quare, ne in ipsò limine aut animus deficiat, aut vires metu fractæ concidant: vos omnes atque singuli permittite, ut in vestrâ bonitate tutum mihi perfugium concessum iri sperem. Et profectò, cur desperem, quicquid tandem volvam animo, nihil penes vos occurrit. Novi vestram in hunc differendi locum semper pronam voluntatem; Eam verò nunc tantò facilis vel uno verbò à me exoratum iri sentio, quantò vosmet ipsi studiò addictiore *Principem*, cujus *Natalium* splendori meam hanc balbutiem sacravi, colitis. Hinc, quod ultrò facturos Vos prævideo, ex more prisco, & antiquâ Lege Rhetorum, enixè flagito, ut me loquentem æquis audiatis auribus.

Nati, quæ hoc die nobis anno quolibet anniversariâ festivitate sacra ac solennis est, Principis memoria, me eò compulit, ut eundem *Spei Patriæ*, petitis ex Natali die argumentis, titulo maclatum, quoad virium tenuitas permiserit, sic verbis, vobis audientibus, attingere susceperim, ut orationis operam nunc prolaturò prima dicendi materia *Spes olim avidissime desiderata* poneretur. Quæso enim, *Auditores*, referte paulisper gradum, & à temporum presentium articulo ad præteritorum recordationem
rever-

revertimini. Non attingebat thalamus Electoralis D. *Johannis Georgij II.* fecunditatem *Patris*, filiorum quatuor subsidio solatioque fulti. Unus ex eodem vegetus & valens aderat, cujus juvenili robore ipsius venerabilis senectâ niteretur, *Johannes Georgius III.* Et hic ipse ex auspiciatissimô cum *Regiâ Danorum PRINCIPIS* conjugio, duobus saltem Filiis ætatem prolaturis, Augustissimos Parentes, Regiones subjectissimas, & subditos expectatione anxîâ suspensos refovebat. Fragilem mortalitatem ergò generis humani anxîè nobiscum reputantibus, ingens timor, ingens angor obrepebat. Obrepebant animis quorumlibet, quæ Regnis ex incertô successore Principis accedunt, damna & pericula. Scilicet, ab omni hominum memoriâ compertum est, deficiente certô successore, Regna, atq; Principatus, velut alia in medio posita, bellis, latrociniis, rapinis, aut ad minimum dissidiis patere, quibus non nisi Regionum Vastitas, hominum cædes, fortunarum omnium jactura finem facit. Tristia hæc & miserrima fata è longinquô prævidentes incolæ, non vitæ magis Principum, morbis aliisque dubiis & anticipibus periculis obnoxia, quàm suæmet salutis metuebant. Et is quidem metus, ista trepidatio tunc multum augebatur, cum non Pater modo, ex quo *geminum* hoc *fulcrum* Saxonie descenderat, novas victoriæ, versus Ortum & Austrum reportatæ, facturus accessiones, violenta morbi vi correptus, *Tubingæ* decederet: verum etiam, paucorum interjecto annorum cursu, alterum ex his *Electoralis* Familiæ fulcris, præmaturô prorsus lamentabiliqve obitu, extingveretur. O quot hinc gemitibus, suspiriis singultibusque resonabant tecta & parietes templo-

C

templo-

templorum, arcium, & publicarum, imò privata-
rum ædium? Quantis omnes subditi madebant la-
crymis? Certè, si doloris & terroris indicem, quo
splendor conclavium, & corporum nostrorum ha-
bitus obscurabatur, etiam in ipsis animi recessibus
spectare licuisset, nihil hic, præter exquisitissimos
mœrores & angores, quos metus futuri elicuerat, fu-
isset obvium.

Eqvidem permagnum aderat erepti **PRINCI-
PIS & ELECTORIS** ex divinitus proviso & para-
to *Fratre* successore solatium. Qui enim, ab ineunte
ætate, non obscura magnitudinis futuræ documenta
dederat: qui animum imbuerat lingvis & scientiis
augusto stemmate dignissimis: corpus exercitiorum
usu facili, quem superare omnibus negatum, æqua-
re vix concessum erat ulli, commendaverat: qui
Europæ Regiones celeberrimas, non ut multi, fa-
mâ cognitas habebat: sed fuismet oculis inspexe-
rat, & solerti peragratiōe illustraverat: qui, quâ
exteros sui compleverat admiratione, etiam hostes,
jam multoties in prælio conspicuus, & perrarâ For-
titudine insignis, perculerat, **FRIDERICUS AU-
GUSTUS**, habenas Imperii Electoralis capessens,
faciebat, ut plus reliquisse viderentur fata, quam
abstulerant. Ex sanguis tamen admodum, & penè
dixerim infirma erat subditorum spes & expecta-
tio, quamdiu novus hic *Electo*r, qui Successor Fra-
tri, præter expectationem mortuo, contigerat,
Successore Filiô carebat. Hinc, quas preces *Ele-
cto*ri devovebant subditi, iisdem etiam hæc anne-
ctebant **Vota**:

*O veniat, veniat, felici sydere Natus,
Et reprimat patriæ damna timenda domus!*

Hujus

Hujus verò voti, in quò iterando tota hæctenus de-
fixa fuerat *Saxonia*, tandem nos convictos reddidit
benignitas, & Regionum commodis intenta, DEI
providentia. Idem enim ille DEUS, qui Saxoni-
am ex profundissimis Idolomaniaë tenebris ad lu-
cem Evangelii provexit: qui *Wittekindeo* stemmati
assertor atq; propugnator extitit, prohibiturus, ne
familia Electoralis, successorem quæsitura, nullò De-
scendente obviò, ad latera respiceret: nostris, si non
expugnatus, exoratus tamen precibus humillimis,
tandem, partu *Matris Electricis* felicissimò, deside-
ratum *Juventutis Principem* concessit. Jam decesse-
rat æstivi temporis amœnitas, & quicquid pomifer
Autumnus rusticis laboribus promittit, avidis de-
cerpebatur manibus. Decerptis ditabant horti Do-
minorum operam hinc inde fructibus: decerptas
pollicebantur uvas torculari vineæ: & Saxonia,
quousq; tandem etiam porrigitur, totius anni spe,
aut jam collectâ & repositâ, aut adhuc colligendâ,
& in usum temporis futuri reponendâ lætabatur.
Non exigua hæc sunt, quæ, *Auditores*, omina pro-
posui. Sed, quò longius excurrit mea ad Vos verba
facientis meditatio, aliud ex aliò succurrit omen.
Volvebatur enim inter istas, quas commemoravi
breviter, delicias Autumni, hebdomas, quâ post
Fidem, *Spei* atq; *Charitatis* annua memoria repetitur.
Hæc hebdomade, hæc ipsâ, cui SPEI nomen Fasti
& Annales præfixerunt, die, nostram SPEM diuti-
us frustrari noluit Supremus Orbis Arbiter, sed PA-
TRIAE SPEM (liceat enim datum nobis atq; na-
tum *Principem* hoc Axiomate constanter insignire)
benignissimè concessit. Quæ dies, quot silentio
indormientes loqui: quot, privatis pariter & pu-
blicis

blicis doloribus compunctos, iterum lætari: quot,
de stemmatis *Electoralis* flore desperantes, iterum,
benè sperare docuerit: vel Oratorum disertissimus
non eâ, quæ tantæ rei debetur, rerum ac Verborum
Majestare exposuerit. Arbores, eodem, quô *Ele-*
ctoralis Princeps nascebatur, tempore, maturis frugi-
bus, ditare sui quæq; Dominum agelli properabant:
& eodem intervallô etiam *Electoralis* Stemma, arbo-
ris in morem, frondibus & fructibus exornatissi-
mum, SPEM non unius anni, sed seræ posteritati,
de cerpendam atq; asservandam offerebat. Plenis
labris tunc vindemia spumabat, vinô, omnis gene-
ris laboribus exhaustis delassata Colonorum mem-
bra, refeçtura: & eodem anni tractu *Conjux Electoris,*
Regis Potentissimi, Maritum serenissimum valente,
vegetaq; masculinâ prole Patrem faciens, idem,
quod natura vinum fundens, subditis præstabat.
Certè, non fortuita hæc, verum imis reponenda
sensibus existimo. SPEM amplissimam in ipsò
SPEI festô edita SPES PATRIÆ inspirat omni-
bus ac universis. Nam, nisi, (quod DEUS prohi-
beat! nos conjectura fefellerit: *Princeps Regius,* fa-
stigi *Electoralis Hæres,* terras Saxonicas, velut
Autumnus hortos atqve vineas, ornabit & ditabit:
subditos exhilarabit, pascet, delectabit, conforta-
bit. Quare, *Tibi* laus & gratiarum actio à nobis
quidem omnibus decernitur, æterne DEUS, qui
Avo & Pro-Avis Nepotem, PATRI filium, Saxo-
niæ *Principem & Dominum* hâc ipsâ die clementissi-
mè largitus es! O serva porrò isthoc tuum munus
atqve beneficium! Imò serva hoc Tuum terris Sa-
xonicis demissum cœlitus Palladium! serva suum
stemmati Wittekindeo decus: serva nobis porrò
hanc

hanc tot olim votis expetitam, & in ipso Spei Festo
benignissimè exhibitam SPEM PATRIÆ! Ast,
quid votis Te adorior, æterne DEUS? jam servasti
per septennium, quod per te porro benignissimè ser-
vatum, cupimus. Nam, dum portum, ad quem ve-
la vertere institui, respicio, PATRIÆ SPEM feli-
cissimè servatam superesse video. Non tot, ortâ
tempestate, ad navigiorum cursum cohibendum
præliantes conspirare solent venti, quot in recens na-
ti hominis valetudinem & vitam morbi, alii post
alios, conspirant. Hinc, quæ mors adhuc in uterô
latentibus minari, fortiùs instare claustra, tempore
præfixô, rumpere conantibus, in more habet posi-
tum: eadem in cunis versatilibus repositis perpetuô
vicina est. Ex quo fit, ut etiam pleriq; Principum,
eôdem ferè temporis articulô, alternante subdito-
rum plausu planctuq; oriantur, moriantur. Multi
quippe in Matrum amplexu, in Nutricum sinu red-
dunt spiritum, quem paucos ante dies mensesq; lu-
cis in adspectum dederant. Multos bimulos aut
trimulos mors festinata repetit, & terræ matri locu-
lô condendos offert. Quæ dum mecum reputo,
quid esse dicam recens natos Principes? Flosculos,
quos furentis Austri acriora flabra stirpe decutiunt:
Arbusculas, quibus aut radices agere negatur, aut
felici incremento capita tollentibus, intensiore sri-
gore vel æstu, vigor subducitur: Cometas, non in
finem alium accensas & suspensas, quam, ut extin-
guantur & confestim evanescant: eos esse dicam.
Principes plerosq;, ut *Quintillum*, fratrem *Claudij Secun-
di*, saltem ostendunt terris fata, non concedunt ac re-
linqvunt. Et profectô, quoties, Historiarum monu-
menta volvens, fata Principum excutio; cognosco,
ipsa quasi Elementa Vitæ Principum perniciem ex-
D itium-

itiumq; machinari. Multos *Aqua* haurit, & quem-
admodum non ita pridem *Christianum*, Serenissi-
mum Hanoveranum Principem, funestissimis vor-
ticibus absorbet; alios *Ignis* vis oborta lamentabili
absumit exitu. *Terra*, cui, vestigia velociori gressu
firmaturi, insistent, multis, scrobibus objectis, pro-
nô aut supinô lapsu vulnera intentat. Ipse tandem,
qui nos ambit *Aër*, sæpè Principes salutem subdito-
rum suâ morte, velut lytrô, redempturos venenatô
halitu & flatu enecat. Et dies me citius, aut ve-
stra audiendi patientia, quam multitudo casuum,
queis Principes præcipitato extinguuntur obitu, de-
ficiat. Nam, si vel maximè natura cesset adverfa-
ri vitæ Principum, attenuat eandem dissipatq; ho-
minum non rarò *incuria*, imò etiam *perfidia*. *Perfi-*
diæ exemplum sceleratus, & olim *Friderico Placido*,
supra quam quis animo concipere, aut cogitando
possit allequi, acerbis & lugubris filiorum raptus:
incuriam Caroli Mönsterbergensis & Olsnensis Prin-
cipis, è Baptismate ad Illustrissimos Parentes refe-
rendi, ast in viam, quâ Olsnensis arx aditur, durius
projecti obitus declarat. Quod ergò, inter tot ad-
versæ fortis fulmina, ab hinc septennio nobis nata
SPES illæsa perstat, & incolumis: incomparabile
divini Numinis est beneficium. Fuerunt enim &
hic multa aspera & dura, tristia & luctuosa multa,
quæ, si Principi non superanda, formidanda tamen,
vidimus. Ut enim alia taceam: fervebat statim à
nativitate nostri Principis, *Sarmatia*, Europæ universæ
nocituris ordinum discordiis. Ut ergò prius seda-
retur belli flamma, quàm in publicum incendium
erumperet: *Elector*, Parens Principis, quem, quod
olim *Alberto Animoso* contigit, *Imperii dextram*, rerum
gestarum conditores olim nominabunt, se, suasq;
fortu-

fortunas & commoditates, pro quiete & Europæ pace, devovebat. Discedebat ex amplexu *Matris*, atq; *Conjugis*: & Regionum curam, curam item recens nati *Principis* Ministrorum fidei ac studio committens, Sarmatas dissidiis ereptum ibat. Atq; sic carendum erat Principi *Parentis* Optimi aspectu ductu & auspicio: sic, ut affectûs patrii fructum è longinquô saltem, & per internuncios, utcunq; degustaret. Quæ res, quàm acerba sit tenello, & ad legem disciplinæ patriæ formando Principi: omnes sanè cogitatione tacitâ præsumserint. Quare de hoc aspectû pueritiæ tunc nati Principis initiô siluisse præstiterit, quàm verba cumulasse parùm ad jacturam exprimendam facientia. Sufficit, divinum Numen Patris, informando atq; educando Principe, vices susceptas, felicissimô successu comprobasse. Adolevit enim Princeps, & non saltem corpore, sed mente quoq; spiritûs alacriores atq; robur traxit. Adolevit, & varia futuræ indolis, *Electoralis* imò *Regiô* fastigiô dignissimæ, vultu, gestu, sermone, studiis, documenta sparsit. Adolevit, & absentis *Regii Parentis* semper oberrantem animo imaginem intuitus, gliscentes in pectore avitæ Virtutis igniculos sapius foràs erumpere permisit. Adolevit, & varia periculorum, novercantis fortunæ insidiis objecta, spicula vitavit. Testis est infracta, & quandoq; tamen lacescita morbis, Valetudo. Testis est arx, magnâ sui, Principisq; domicilio ferè contiguâ parte, improvisa ignis vi exusta & collapsa; Testis est hic ipse dies Principis *Natali* sacer, quô in ipsô salvô atq; sospite vigere, florere, imò sensim maturescere SAXONIÆ SPEM deprehendimus. Restat ergo, ut confiteamur, natum & servatum PRINCIPEM nos DEI quidem beneficio inprimis, interim tamen

men simul Augustæ MATRIS, AVIÆq; precibus
 ac curæ: Ministrorum item *Fidei, Consilio, Industria*
 debere. Restat denique, ut fateamur: votis omni-
 um ac singulorum, ad quos hæc Saxonix SPES
 pertinet, à DEO impetrandum esse, ut, illæfâ stir-
 pe, unicus hic flos *Electoralis Rutæ* porrò vegetus &
 firmus caput efferat, & felici incrementò nostras
 Spes non saltem expleat, sed superet. Ad Te ergò,
 summe DEUS, mecum rota se *Saxonia* convertit.
 Tu hunc *Augustissimis Parentibus* dedisti & servasti *Fi-*
lium: Tu hunc subditis constituisti *Dominum*: Tu
 hanc *Patriæ* proposuisti *Spem*. O serva porrò tuum
 munus, & quam in eòdem nobis accendisti *Spem*.
 Non eripiat mors præmatura *Filio Parentes: Paren-*
tibus Filium; sed triumphet PARENS inter hostes,
 & exsultet *Filii* florente Adolescentiâ ac jûventute:
 admiretur MATER *Augusta* Filii virtutes atqve
 studiorum segetem: cognoscat atq; probet AVIA
Augusta Regiam, & *Danico Saxonicoq;* Sanguini ge-
 mellam, indolem: gaudeant aspectu gratiâqve
 PRINCIPIS *Ministri*, & adhibitæ in eum Curæ
 Fideiqve præmia prævideant! Firmetur, imò obli-
 gnetur subditis, de suo PRINCIPE, successu tem-
 poris, amplissima quæqve sperantibus, Fiducia:
 Sic, Jehovahâ sospitante, vitæ stationem ipsi proces-
 suram, ut, quæ ejus vitâ nititur, SPES PATRIÆ,
 ab hinc septennio *exhibita*, & hóc annorum tractu
benignissime servata, nunquam tristibus suspiriis in
 numero viventium *desideretur!*

Dixi.

Datum der Entleihung bitte hier einstempeln!

15. Feb. 1993
15. Sep. 1995

24. Juli 1990
12. Mai 1998

07. Juli 1998

10. Nov. 1999

15. März 2000

17. März 2000

digitalisiert mpys. 15 PPN: 32 8046175

SACHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

2 0068539

